Danmark bør tage sin holdning til EF-Parlamentet op til fordomsfri nyvurdering.
EF-Parlamentet støtter nemlig på mange områder de standpunkter Danmark arbejder for i ministerrådet, men som vi ofte er i mindretal med.
Det er derfor ikke i Danmarks interesse at afvise at parlamentet en dag bør have større indflydelse.
Tværtimod. Parlamentet er f.eks. Danmarks allierede i alle spørgsmål, der vedrører miljø, arbejdsmiljø, forskningspolitik, u-landsbistand, menneskerettigheder, social beskyttelse og fornuftig balance mellem lønmodtageres og arbejdsgiveres rettigheder.
Vi skal iøvrigt heller ikke undervurdere parlamentets nuværende indflydelse. Den er større end mange måske tror.
Det er ikke en tilfældighed eller en fejltagelse, når et stort antal partiledere, ministre og tidligere ministre i alle medlemslande stiller op til det kommende valg.
De gør det fordi de ved at medlemsskab vil give indflydelse på et tidspunkt, hvor hele Europas fremtid er i støbeskeen.
EF-Parlamentet har afgørende indflydelse på EF's budget, der idag er på 400 milliader kroner.
EF-Parlamentet har indflydelse på størstedelen af de forslag, der skal vedtages for at etablere det indre marked.
Der kan ikke optages nye medlemmer af EF - f.eks. Norge - uden parlamentets godkendelse.
Der kan ikke indgås nye aftaler - f.eks. med EFTA eller Comecon - uden parlamentets godkendelse.
Den forestående valgkamp har således en meget konkret betydning, og den bør derfor også dreje sig om konkrete ting.
Det bliver første gang vi får en EF-valgkamp uden at den drejer sig om et "for eller imod EF".
Det bliver istedet en valgkamp, der vil dreje sig om hvordan EF skal udvikles og om hvem, der bør have indflydelse på denne udvikling.
Det vil gøre det til en valgkamp, der også har reel politisk betydning for vort eget land.
Med de meget store økonomiske og politiske perspektiver, der ligger i det indre marked vil det blive en af de mest spændende, politiske udfordringer vi længe har stået overfor.

Den indflydelse på Europas udvikling, som de 16 danske parlamentarikere vil få, kan blive af samme betydning som den Folketingets markedsudvalg vil have.
Vi må derfor som danskere vænne os til at vi har to stemmer i det europæiske samarbejde.
Den ene tilhører vort eget parlament formidlet gennem vor regering, og den skal aldrig glemmes eller undervurderes.
Den anden tilhører vore EF-parlamentarikere, men de skal heller ikke glemmes eller undervurderes.
De to stemmer er nemlig henholdsvis den danske og den europæiske del af vor politiske bevidsthed, og de er lige vigtige.